

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ «ΕΡΓΟΥ»

ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ «ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ»

1. Το άρθρο 2 αριθ. 1 ν. 2121/1993 «Πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» (ΦΕΚ αριθ. 25/1993 τεύχος α'), ορίζει ότι, ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή και ιδίως (μεταξύ άλλων και) τα γραπτά κείμενα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής : Ένα ανθρώπινο πνευματικό δημιούργημα θεωρείται κατά νόμο έργο, μόνον όταν συνδυάζει δύο κριτήρια : αφενός το κριτήριο της προσωπικής δημιουργικής συμβολής του δημιουργού του στην παραγωγή του κι αφετέρου το κριτήριο της πρωτοτυπίας, ως στατιστικής μοναδικότητας, δηλαδή του γεγονότος ότι κάτω από παρόμοιες συνθήκες και με τους ίδιους στόχους, κανείς άλλος δημιουργός κατά λογική πιθανολόγηση, δεν ήταν σε θέση να παραγάγει όμοιο έργο¹. **Δηλαδή, πνευματικό δημιούργημα αποτελεί ΜΟΝΟΝ η εκφορά του διανοήματος στον εξωτερικό κόσμο (με την αποτύπωσή του σε υλικό υπόστρωμα : χαρτί, δίσκο βινυλίου ή ψηφιακό, ταινία αποτύπωσης εικόνας/ήχου κ.ο.κ.), ΟΠΩΣ ΑΥΤΟ ΔΙΑΤΥΠΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΤΟΥ κι όχι η κεντρική ιδέα που παρουσιάζει το δημιούργημα ούτε και οι πληροφορίες που περιεχονται σε αυτό².**

2. **Για παράδειγμα :** το ότι κάποιος μηχανικός γεωργικών ελκυστήρων (τρακτέρ) περιγράφει σε ειδικό περιοδικό τα τεχνικά χαρακτηριστικά συγκεκριμένου είδους τρακτέρ, δεν σημαίνει ότι κανείς άλλος δεν μπορεί να περιγράψει τα τεχνικά χαρακτηριστικά του ίδιου τρακτέρ. ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΩΤΕΡΩ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΠΩΣ ΣΥΝΙΣΤΑ «ΕΡΓΟ» ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, ΕΙΝΑΙ **ΑΥΤΟΥΣΙΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΟΥ ΣΥΝΕΤΑΞΕ ΑΥΤΟΣ.** Και, συνεπώς, αυτό που απαγορεύεται να κάνει ο επόμενος σχολιαστής των ανωτέρω τεχνικών χαρακτηριστικών - διότι διαφορετικά διαπράττει κλοπή πνευματικής ιδιοκτησίας – **ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΑΥΤΟΥΣΙΟ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΣΕ ΑΛΛΟ ΥΛΙΚΟ ΥΠΟΣΤΡΩΜΑ (έντυπο, δίσκο βινυλίου, ψηφιακό δίσκο κ.ο.κ.) ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙ ΩΣ ΔΙΚΟ ΤΟΥ.** Ακριβώς διότι, τότε θα έχει αντιγράψει αυτολεξεί τον τρόπο με τον οποίο διατυπώθηκε το ως άνω διανοητικό κύημα του πρώτου, **Ο ΟΠΟΙΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ**

¹ Κουμάντος ο.π., σελ. 100 επ., ΑΠ 113/1989 ΝοΒ 1989/1087, ΕφΑθ 3403/1988 ΕΕμπΔ 1990, 162, ΕφΑθ 448/1981 ΕΕμπΔ 1982, 322.

² Βλ. χαρακτηριστικά, **Μαρίνο**, Πνευματική ιδιοκτησία, έκδ. 2000,, περιθ. αριθ.138 επ., σελ. 65 επ.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ. Επομένως ένα νέο πόνημα περί των τεχνικών χαρακτηριστικών του τρακτέρ, μια που δεν είναι πιστή αντιγραφή του πρώτου, κατ' ουδέν συνιστά προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας του συντάκτη του πρώτου πονήματος, έστω κι αν – αναποφεύκτως – παρατίθενται σε αυτό οι τεχνικές λεπτομέρειες που παρατίθενται στο πρώτο.

3. Η πληροφορία που αναφέρεται σε γεγονότα ή στοιχεία ονομάζεται είδηση. Η είδηση δεν είναι αντικείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας ούτε σχετικά με τα γεγονότα ή τα στοιχεία που περιέχει. **ΜΟΝΟΝ λοιπόν Η ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΤΗΣ ΕΙΔΗΣΗΣ - κι όχι η είδηση καθ'εαυτή – ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ³.**

4. Άρα, εκ των ανωτέρω, προκύπτει αναγκαίως και ότι **ΚΛΟΠΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΕΙ Η ΑΠΛΗ ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ.** Διότι η αναμετάδοση του γεγονότος, με παράθεση των επί μέρους στοιχείων που το συνιστούν, συνιστά απλή πληροφόρηση τρίτων περί της συμβάντος της εμπειρικής πραγματικότητας, δηλαδή μεταβολής στον εξωτερικό κόσμο, η οποία υποπίπτει στις αισθήσεις και είναι δεκτική αποδείξεως. Αλλά η πληροφορία, αυτή και μόνο, δεν συνιστά πνευματικό δημιούργημα, δηλαδή «έργο» κατά την έννοια του νόμου. Και πράγματι, ο **νόμος επιβεβαιώνει ρητά αυτό που θα το συμπέραινε κανείς από την έννοια του έργου: «η προστασία του παρόντος νόμου δεν εκτείνεται.....στις ειδήσεις και στα απλά γεγονότα ή στοιχεία» (άρθρο 2 § 5 του ν. 2121/1993 περί πνευματικής ιδιοκτησίας).** Έτσι κατοχυρώνεται η ελευθερία της πληροφόρησης. Άλλως, θα ήταν απαγορευτικό για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να δημοσιεύουν οποιαδήποτε είδηση ή γεγονός.

³ Κουμάντος «Πνευματική Ιδιοκτησία», έβδομη έκδοση, σελ. 153.

